

Il·luminar la vida

La llum sempre ha simbolitzat la vida. Cada dia esperem l'alba com a missatgera d'un nou inici.

El tema de la llum ha estat present a la història dels pobles i en les religions antigues. La tradició jueva celebra la Festa de les Llums, la Hanukkah, que recorda la nova consagració del temple de Jerusalem i el seu alliberament dels cultes pagans. Els musulmans encenen espelmes el dia del naixement del profeta, *Mawlid* en àrab o *Mevlid Kandili* en turc. La festa *Divali*, que significa sèrie de llums, d'origen hindú, se celebra també en les altres religions de l'Índia per representar la victòria del bé sobre el mal. Per als cristians, Jesucrist és la llum que il·lumina les tenebres del món.

La llum, doncs, és una realitat carregada d'un fort simbolisme.

Però, hi ha una relació entre aquest simbolisme de la llum i la nostra vida?

Si la llum simbolitza la vida, podem dir que hi estem en relació sempre que promovem la pau i donem amor al proïsme, il·luminant així les vicissituds de la vida personal, familiar i social; quan estem atents al que passa al nostre voltant i disposats a respondre amb el bé en les diferents situacions en què ens trobem, capaços de renunciar al somni, a l'apatia, romanent tan vigilants com sigui possible. La decisió d'habitar i de viure el temps amb plenitud és una opció d'amor que tots els éssers humans poden escollir fer.

De vegades pot passar que ens acostumem a viure en la foscor del nostre cor o acontentar-nos amb les nombroses llums artificials, amb les diferents promeses de felicitat efímera, i flaquejar. L'esforç consisteix a fer contínuament una elecció que ens faci renéixer, l'elecció de passar de la foscor a la llum, estimant i fent bé als altres.

El terratrèmol d'aquest any a Turquia i Síria, que es va cobrar més de 50.000 vides, va capgirar la vida de milions de persones. Els que van sobreviure a la catàstrofe, comunitats senceres d'allà i d'altres països, han representat punts de llum quan s'han implicat per portar ajuda i auxili immediats als que havien perdut els seus éssers estimats, cases, tot, i allà on la llum semblava haver desaparegut per sempre.

El veritable amor tot ho pot (ja ho deia el poeta llatí Virgili *Omnia vincit amor*: l'amor tot ho pot). Si n'estem segurs, no ens sorprendran ni ens esfereiran els esdeveniments que ens puguin pertorbar.